

Opholdsgrundlaget vil fortsat være det samme, og ansøgeren vil således ikke stilles ringere i forhold til muligheden for at opnå opholdstilladelse efter henholdsvis 3, 5 eller 7 år, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3-5.

Det foreslås i § 5, *stk. 3*, at den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 19, 1. pkt., ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede ændring af 1. pkt. i § 9, stk. 19, er en konsekvens af det nye forsørgelseskrav.

Udlændingelovens § 9, stk. 19, vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse hos den herboende person (garanten) af hjælp, der er ydet ansøgeren efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3, indebærer, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 19, 1. pkt., fortsat kan anvendes med hensyn til herboende personer, der har påtaget sig forsørgelsen af ansøgeren og har skullet godtgøre at være i stand hertil, når førstegangsansøgningen om opholdstilladelse er indgivet før den 1. februar 2007. Den relevante persongruppe er herboende samlever og herboende med familiesammenførte børn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i § 5, *stk. 4*, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 g, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, alene finder anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, der indgives fra og med den 1. februar 2007, vil kunne afvises efter bestemmelsen i § 9 g, hvis ansøgningen ikke opfylder oplysnings- og dokumentationskravet efter selvbetjeningsmodellen. Ansøgninger om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, der er indgivet inden denne dato, vil således blive behandlet efter de gældende sagsbehandlingsprocedurer.

Det foreslås i § 5, *stk. 5*, at udlændingelovens § 11 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, alene finder anvendelse

for udlændinge, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives fra og med den 1. februar 2007, vil kunne afvises efter bestemmelsen i § 11 d, hvis ansøgningen ikke opfylder oplysnings- og dokumentationskravet efter selvbetjeningsmodellen. Ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der er indgivet inden denne dato, vil således blive behandlet efter de gældende sagsbehandlingsprocedurer.

Det foreslås i § 5, *stk. 6*, at de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4 og 5, alene finder anvendelse for udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, eller om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at spørgsmålet om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser skal afgøres efter de foreslåede nye bestemmelser i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4 og 5, hvis førstegangsansøgningen eller ansøgningen om forlængelse indgives fra og med den 1. februar 2007. Inddragelse vil endvidere alene kunne komme på tale, hvis ansøgeren eller den herboende efter lovens ikrafttræden har modtaget hjælp til forsørgelse efter aktivloven eller integrationsloven.

Med den foreslåede bestemmelse tages der højde for, at udlændinge, der første gang har ansøgt om familiesammenføring før den 1. februar 2007 – og som derfor skal have ansøgningen behandlet efter det gældende forsørgelseskrav i udlændingelovens § 9, stk. 3, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, ikke omfattes af de nye bestemmelser om inddragelse, der er en konsekvens af det nye forsørgelseskrav.

Til § 6

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1 og 4 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.